

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

“Εκείνο, όμως, που δεν θα μπορούσατε ποτέ να εξολοθρεύσετε είναι ο αναρχισμός. Οι ρίζες του είναι πολύ βαθιές. Γεννιέται μέσα στην καρδιά μιας κοινωνίας που σωριάζεται στο χρώμα. Είναι μια βίαιη αντίδραση ενάντια στην κατεστημένη τάξη πραγμάτων. Αντιπροσωπεύει τις βλέψεις της ελευθερίας και της ισότητας που συντρίβουν την υπάρχουσα εξουσία. Βρίσκεται παντού ολόγυρά της, πράγμα που κάνει αδύνατο να τον συλλάβετε.”

Εμίλ Ανρύ, 1894

“Η κραυγή σου «Ζήτω!» και «Κάτω!» δεν πρόκειται να σε κένει να προχωρήσεις ούτε βήμα προς το στόχο σου. Ανθρωπάκο! Πάντοτε πίστευες και πιστεύεις πως η ελευθερία σου εξασφαλίζεται όταν «στήνεις ανθρώπους στον τοίχο». Για μια και μόνη φορά, βάλε τον εαυτό σου μπροστά στον καθρέφτη!”

Άκου, ανθρωπάκο!
Βίλχελμ Ράιχ

Αθήνα, 10 Ιουλίου 1986

Ν° 5

ΟΙ ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ

ΦΙΛΗΣΥΧΕ ΠΟΛΙΤΗ, από τις 20 Ιουνίου ξεκίνησαν απεργία πείνας και τώρα βρίσκονται στο Νοσοκομείο των Φυλακών Κορυδαλλού οι συλληφθέντες κατά την αντιπυρηνική διαδήλωση της 13ης Μαΐου. Βρίσκονται στις φυλακές, δυο μήνες τώρα, με βαριές και ψευδείς κατηγορίες που δημιουργούν εντυπώσεις και εικόνες «κακούργων» στην ευνοχισμένη κοινή γνώμη. Η φυλακιστή τους υπηρετεί τις δόλιες σκοπιμότητες των αφεντικών και του κράτους — του ΠΑΣΟΚ που το διαχειρίζεται σήμερα.

● Δεν έχει οριστεί πότε θα γίνει η δίκη· πράγμα που δίνει το δικαίωμα στα φιλήσυχα αφεντικά και τους διαχειριστές της κρατικής τρομοκρατίας υπουργούς να επιλέξουν κάποια **κατάλληλη** εποχή για τη διεξαγωγή της.

● Η παρατεινόμενη φυλακιστή τους και παράλληλα οι συνεχείς απαγορεύσεις των συγκεντρώσεων, που έχουν ως σκοπό, αφενός, την άμεση συμπαράσταση και αλληλεγγύη προς αυτούς τους συντρόφους μας και, αφετέρου, τη δημοσιοποίηση των λόγων για τους οποίους οι σύντροφοί μας είναι φυλακισμένοι, μαρτυρούν τις προθέσεις του ΠΑΣΟΚ και των συμμάχων κομματικών εταιρειών, δείχνουν τι επιφύλασσαν σε όσους αγωνίζονται και θα συνεχίζουν να αγωνίζονται έξω από το βόρβορο των κομματικών εκκλήσιών για ελεύθερη, αυθεντικά ελεύθερη ζωή.

● Ακόμη, η συνεχιζόμενη φυλακιστή των συντρόφων μας απεργιών πείνας και η συνεχώς εντεινόμενη αστυνόμευση της καθημερινής επιβίωσης **όλων των πολιτών, σε κάθε γειτονιά**, δείχνει ποιος είναι πραγματικά ο στόχος του κράτους σήμερα: να αποδείξει ότι διατηρεί την ισχύ του, ότι οι μηχανισμοί του είναι άτρωτοι, ότι τα σχέδιά του είναι από όλους εκούσια αποδεκτά· και αυτό ακριβώς αμφισβητεί η ύπαρξή μας και η δράση μας: όταν ενεργοποιούνται οι πολίτες, η ισχύς του κράτους μειώνεται, οι μηχανισμοί του αποδεικνύονται τρωτοί, τα σχέδιά

του αποκαλύπτονται εκούσια απαράδεκτα — και η πιο μικρή δράση προς την κατεύθυνση του ανθρώπινου αυτοκαθορισμού περιορίζει τη δυνατότητα δράσης του κράτους.

ΑΛΟΤΡΙΩΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΗ, κινδυνεύεις να χάσεις και το τελευταίο ίχνος ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, αποδεχόμενος να τρομοκρατηθείς, να αφομοιωθείς, να αστυνομεύεσαι — για το καλό σου, για το καλό σου βέβαια. Φαίνεται πως τα όρια μεταξύ μνήμης και λήθης είναι δυσδιάκριτα. Προσπάθησε, ωστόσο, να θυμηθείς τι έγινε σ' εκείνη την αντιπυρηνική διαδήλωση. Προσπάθησε να θυμηθείς τις δυο προηγούμενες απαγορεύσεις αντιπυρηνικών συγκεντρώσεων από την αστυνομία, το όργιο της κρατικής βίας επί δύο ημέρες σε όλη την Αθήνα. Προσπάθησε να θυμηθείς ότι οι μόνοι, τελικά, που τόλμησαν να μιλήσουν εναντίον του πυρηνικού ολέθρου (ανεξαρτήτως χρώματος) ήταν κυρίως οι αναρχικοί. Προσπάθησε να θυμηθείς, τόλμησε να θυμηθείς τους δικούς σου φόβους, τις δικές σου αγωνίες, που φρόντισες να τις κρατήσεις μέσα στα όρια του σπιτιού σου. Αλλά, μέσα στο σπίτι σου, δε διατρέχει κανένα κίνδυνο ούτε εσύ, ούτε και αυτοί που επιδιώκουν την απόλυτη πυρηνική επικράτεια, τα αφεντικά και το κράτος — σε Ανατολή και Δύση.

Είναι ώρα να το δεις: τις ίδιες αγωνίες μ' εσένα είχαν κι αυτοί που κατέβηκαν στους δρόμους στις 13 Μαΐου, τους ίδιους φόβους μ' εσένα είχαν κι αυτοί που βρίσκονται σήμερα στη φυλακή, που κάνουν σήμερα απεργία πείνας υπερασπιζόμενοι το δικαίωμά τους να είναι άνθρωποι και όχι δούλοι. Ενώ εσύ βολεύεσαι στην ασφάλεια του σπιτιού σου και παρακολουθείς, θεατής μόνο, ένα βίαιο έργο, χωρίς φαινομενικά να διατρέχεις άμεσο κίνδυνο, γιατί τον κίνδυνο τον κρύβεις μέσα σου.

● Είναι **αίσχος** να βρίσκονται στη φυλακή αυ-

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4 ◀

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ

ΣΥΧΝΑ, και τον τελευταίο καιρό συχνότερα, κυκλοφορούν, είτε αυτοτελώς είτε με δημοσιεύσεις σε περιοδικά και εφημερίδες, ορισμένες οδηγίες προς τους συλλαμβανομένους.

Εμείς θα δώσουμε κάποιες γενικές οδηγίες για όσους έχουν ήδη συλληφθεί και ανακρίνονται.

Από νομική πλευρά, η ανάκριση είναι δύο ειδών. Η προανάκριση (στην Ελλάδα γίνεται από αστυνομικούς, λιμενοφύλακες, τελωνοφύλακες και αγροφύλακες) και η τακτική ανάκριση (που γίνεται από δικαστικό τακτικό ανακριτή).

Στην προανάκριση, καλό είναι να μη λέμε τίποτα. Η μόνη φράση που επιτρέπεται είναι:

«**Ό,τι έχω να πω, θα το πω στο δικαστήριο.**»

Στην περίπτωση που μας απαγγέλλεται κατηγορία, ζητάμε αμέσως το δικηγόρο μας. Και σ' αυτήν όμως την περίπτωση, καλό θα είναι να μη πούμε τίποτα περισσότερο.

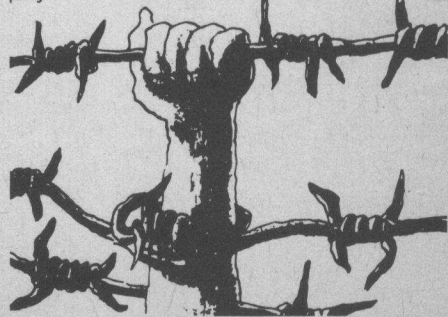
Όσο είμαστε κρατούμενοι θα πρέπει να κρατάμε το στόμα μας κλειστό. Πολλές φορές, οι αστυνομικοί μας ανοίγουν κουβεντούλα και μας αποσπούν σημαντικές πληροφορίες για μας ή για άλλους, χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Αρνούμαστε να δώσουμε δείγματα γραφικού χαρακτήρα και αποτυπώματα, καθώς και να φωτογραφηθούμε, και αντιστεκόμαστε όσο μας είναι δυνατό.

Αν μας χτυπήσουν, ουρλιάζουμε όσο πιο ανατριχιαστικά μπορούμε. Αυτό τους κόβει τη φόρα. Αν μας βασανίζουν, τους βρίζουμε για να τους κάνουμε να μας χτυπήσουν και να μας αφήσουν αναίσθητους.

Αν πούμε κάτι, ανακαλούμε μόλις μπορούμε την κατάθεσή μας και δηλώνουμε ότι είναι προϊόν σωματικής ή ψυχολογικής βίας.

Θα συνεχίσουμε, όμως, στο επόμενο φύλλο μας.

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ! ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ! ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ!

Μετά από 52 μέρες προφυλάκισης και ενώ βρισκόμαστε ήδη στη 17η μέρα απεργίας πείνας, συνεχίζεται η χωρίς κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο κράτησή μας. Ξέρουμε ότι πληρώνουμε την πίστη μας και τον αγώνα μας για την ελευθερία, ιδανικό που περιέχει όλα τα ιδανικά μας.

Σήμερα, αντιμετωπίζουμε εμείς μια σειρά στημένων κατηγοριών. Στο παρελθόν, τις αντιμετώπισαν κάποιοι άλλοι. Αυτός ο δρόμος της καταστολής και της κατασκευής ενόχων πρέπει να σταματήσει. Και αυτό είναι υπόθεση όλων μας.

Στην περίπτωση μας καταπατήθηκαν όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κατάφεραν και φυλάκισαν το σώμα μας, αλλά η καρδιά και η σκέψη μας είναι ελεύθερες.

Απευθυνόμαστε σε όλους αυτούς για τους οποίους η ανθρωπινή ελευθερία δεν είναι ρητορείες και φλυαρίες, σε όλους όσους, ανεξαρτήτως πολιτικών και ιδεολογικών διαφορών, πιστεύουν σε ένα κόσμο πιο ελεύθερο, πιο αληθινό.

Ζητάμε συμπαράσταση στην απεργία πείνας με αίτημα την άμεση και χωρίς όρους αποφυλάκισή μας.

Συμπαραστεκόμαστε σε όλους όσους κρατούνται ή διώκονται για τις ιδέες τους.

3 Ιουλίου 1986, Νοσοκομείο Κρατούμενων Κορυδαλλού

Γ. ΜΠΑΛΛΗΣ, Β. ΜΑΓΚΑΝΑΔΕΛΛΗΣ

ΕΝΑ ΛΕΞΙΚΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΤΡΕΛΑΣ

Παραθέτουμε πιο κάτω μια σειρά από λέξεις ή φράσεις που, αν και τις χρησιμοποιούμε τακτικότερα, η έννοιά τους είναι κάπως απροσδιόριστη και συγκεχυμένη. Για να περιορίσουμε πιθανά σφάλματα στην ερμηνεία τους, δίνουμε τρεις απαντήσεις για κάθε μία λέξη ή φράση. Σ' εσάς απομένει να επιλέξετε τη σωστότερη κατά τη γνώμη σας ή να τις απορρίψετε όλες — ή και να τις δεχτείτε όλες.

1. Τι είναι δημόσια τάξη;

- Η διαρκής συμμόρφωση στους νόμους του κράτους.
- Το κλομπ των οργάνων της τάξης.
- Αυτό που πρέπει να κάνεις για να έχεις ένα μισθό, μια οικογένεια και 20 μέρες άδεια το χρόνο.

2. Τι είναι καταστολή;

- Το κλομπ των οργάνων της τάξης.
- Η τηλεόραση, οι εφημερίδες και τα γραμμάτια της τηλεόρασης.
- Αυτό που πρέπει να αποφύγεις για να έχεις ένα μισθό, μια οικογένεια και 20 μέρες άδεια το χρόνο.

3. Τι είναι δουλειά;

- Αυτό που σε σένα δίνει ένα μισθό, αλλά σε κείνον που σου δίνει το μισθό, δίνει εσένα.
- Όλος ο χρόνος εκτός από είκοσι μέρες το χρόνο.
- Μια παράξενη αρρώστια που μεταδίδεται από την κυρίαρχη ιδεολογία, τον μαρξισμό, τον καπιταλισμό και τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

4. Τι είναι φυλακή;

- Ο χώρος που πρέπει να βρίσκεσαι για να έχεις ένα μισθό, μια οικογένεια και 20 μέρες άδεια το χρόνο.
- Ένας χώρος που μας κρατάει όλους μέσα για να μην ερχόμαστε σε επαφή με τους διαβιούντες στο νταχάου της Κέρκυρας και στον Κορυδαλό.
- Η τριδιάστατη απεικόνιση της έννοιας της σκλαβιάς.

5. Τι είναι κατανάλωση;

- Αυτό που πρέπει να αγοράζεις, ώστε να έχεις δουλειά για να έχεις λεφτά να αγοράσεις αυτό που πρέπει να αγοράζεις για να έχεις τη δουλειά που είπαμε πιο πάνω.
- Οι 20 μέρες άδεια το χρόνο.
- Η μεγαλύτερη απάτη στην ιστορία του ανθρώπινου γένους.

6. Τι είναι τοπική αυτοδιοίκηση;

- Η δίκη και καταδίκη των κατοίκων Ζωγράφου που ήθελαν πάρκο στον τόπο τους.
- Κάθε πόλη και στάδιο, κάθε χωριό και γυμναστήριο.
- Αυτό που θέλουμε και μεις.

7. Τι είναι μαζική ενημέρωση;

- Οι διαπραγματεύσεις για τον αποφλιισμό στη Γενεύη.
- Οι νέες ταυτότητες και ο ΕΚΑΜ τους.
- Ότι στο χωριό του Δροσογιάννη Λένη πως όταν το μυρμίκι πρόκειται να χαθεί, βγάζει φτερά.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

ΣΠΕΤΣΕΣ, Δευτέρα 30.6.1986: 200 περίπου ειρηνίστριες από όλο τον κόσμο συγκεντρώθηκαν στις Σπέτσες και έβγαλαν ψήφισμα εναντίον των πυρηνικών δοκιμών. Η ελληνική κυβέρνηση αρνήθηκε να δώσει βίζα στην εκπρόσωπο της Ιαπωνίας, χαρακτηρίζοντάς την «τρομοκράτισσα».

ΚΑΝΑΛΙ 15

Δευτέρα, 30.6.1986: Κατά τις 8.15 το βράδυ, τα ραδιοφωνιόμετρα της αστυνομίας εντοπίζουν διαμέρισμα (ρετιρέ) στα Ιλίσια, απ' όπου, στους 105 ΜΗ, εκπέμπει ο σταθμός «Κανάλι 15» της Πρωτοβουλίας για την Ελεύθερη Ραδιοφωνία. Αστυνομικοί, ο εισαγγελέας Παν. Αθανασίου, και τεχνικοί του Υπουργείου Συγκοινωνιών μπουκάρουν στο διαμέρισμα και κατάσχουν τα μηχανήματα. Οι παρευρισκόμενοι δηλώνουν αμέσως ότι δεν είναι αναρχικοί και αφήνονται ελεύθεροι, χωρίς να δοκιμάσουν τα κλομπ της Πρωτοβουλίας Ελεύθερης Ξυλοκόπησης. Παρ' όλα αυτά, η «Αυριανή» σπεύδει να δηλώσει πως το Κανάλι είναι «αναρχοφιλελεύθερο» και έτσι τα μέλη του θα καθίσουν τελικά στο εδάλιο.

Εμείς, πάντως, δεν ξέρουμε αν είναι βρόμικα ή καθαρά τα νερά του καναλιού — κείνο που ξέρουμε είναι ο βούρκος μέσα στον οποίο πλέει η κουτσουιρωγοδροσογιαννική φυλλάδα και ο καπετάνιος της, Μάκης Κουρής.

ΕΚΡΗΞΗ ΣΤΟ ΥΠΕΧΩΔΕ

Δευτέρα, 30.6.1986: Στις 4 το πρωί, βόμβα που είχε τοποθετηθεί σε γραφείο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, στην οδό Πανόρμου 4, στους Αμπελοκήπους, εξερράγη και προκάλεσε (κατά την αστυνομία) σοβαρές ζημιές. Άλλη βόμβα, που είχε τοποθετηθεί σε κτήριο, στην οδό Ριανκούρ 71, στην ίδια περιοχή, όπου στεγάζεται άλλη υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ, εξουδετερώθηκε.

Με προκήρυξη που στάλθηκε στις εφημερίδες, την ευθύνη ανέλαβε ο ΕΛΑ. Την ευθύνη όμως διεκδίκησε με τηλεφωνήματά της, στα ΝΕΑ, και η μέχρι τώρα άγνωστη οργάνωση ΑΑΑ (Αυτόνομοι Αναρχικοί Αρχιτέκτονες).

ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΝΤΑΧΑΟΥ...

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ, 27.1986: 43 άτομα πήγαιναν στις Φυλακές Κορυδαλλού για να αποχαιρετήσουν τους συλληφθέντες δράστες Γ. Πετρόπουλο και Θ. Τεμπερεκίδη που, παρά τις διαβεβαιώσεις του δου ειδικού ανακριτή Τουπανά και του εισαγγελέα εκτέλεσης ποινών, οδηγούνται και πάλι στο μεσαιωνικό κάτεργο της Κέρκυρας, με προσωπική εντολή του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Γιώργου Ασημακόπουλου. Πάνω από 150 ΜΑΤατζήδες απωθούν τους συμπαράστατες και ξελοκοπούν άγρια τον Γιάννη Μπουκετσίδη, τον συλλαμβάνουν και τον αφήνουν αργότερα ελεύθερο. Την ίδια ώρα, «απαγόνουν» από την πίσω πόρτα τους Πετρόπουλο και Τεμπερεκίδη. Ο Βότσης, ο Λιάνης και οι άλλοι «επώνυμοι», όπως είναι φυσικό, ...απουσιάζουν.

ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ... ΕΙΡΗΝΗ!

Στα πλαίσια των προσπαθειών του πρωθυπουργού για την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης, ο αρχηγός των αεροπορικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ, Τζέιμς Μπράουν, και 5 επιτελείς του επισκέφθηκαν στις 3.7.1986 την Ανδράβιδα. Τα περιβάσεις, πυραύλων και πυρηνικών κεφαλών είναι παραμύθια των αναρχικών!

ΚΟΛΟΜΒΙΑ: ΙΔΙΑ ΓΕΥΣΗ...

Την ώρα που στο Λουρινγκάσο του Περού οι στρατιωτικοί του «σοσιαλιστή» Άλαν Γκαρσία δολοφονούν τους κρατούμενους, στις 19/6/86, στη Μπογοτά της Κολομβίας «σύμφωνα με το πόρισμα της δικαστικής έρευνας», η περίφημη κατάληψη του δικαστικού μεγάρου από τους αντάρτες δεν ήταν στην πραγματικότητα παρά μια καλοστημένη παγίδα: την ημέρα της επίθεσης είχε αποσυρθεί, μετά από διαταγή, που ερχόταν από πολύ ψηλά, η πολυάριθμη φρουρά του μεγάρου! Επίσης, σύμφωνα με το πόρισμα, η πυρκαγιά που κατέστρεψε το δικαστικό μέγαρο και τα αρχεία του, δεν οφείλεται στους αντάρτες που ήθελαν τάχα, να εξα-

φανίσουν τα στοιχεία που τους ενοχοποιούσαν ως συνεργάτες των λαθρεμπόρων ναρκωτικών (κατά την επίσημη εκδοχή), αλλά στον ίδιο το στρατό. Η επίσημη έρευνα απορρίπτει κατηγορηματικά την ανάμιξη των ανταρτών σε τέτοιες δραστηριότητες, αλλά υπενθυμίζει ότι τα αρχεία του μεγάρου περιείχαν πολλά ντοκουμέντα για τις σχέσεις των στρατιωτών με τον υπόκοσμο καθώς και για τα βασανιστήρια στα οποία επιδίδονται οι κολομβιανοί στρατιωτικοί σε βάρος των πολιτών!».

Ευχαριστούμε τον Γιώργο Μητράλι που έκανε το σχετικό ρεπορτάζ στον Οικονομικό Ταχυδρόμο. Κάτι μας θύμισε... κάτι μας θύμισε...

Η ΒΡΟΧΗ & ΤΑ ΦΥΤΑ

Επτά αναρχικοί κατοθρώνουν και σπάνε τον κλοιό των ΜΑΤ-ΜΕΑ και μπαίνουν στο χώρο του ασύλου, την Πέμπτη 3 Ιούλη και εκεί σηκώνουν πανύ. Δεκάδες μπάτσοι γύρω γύρω, σε στάση ημιαπάουσης εκτελούν το καθήκον τους, μέχρι νεότερας διαταγής. Όσπου ξαφνικά αρχίζει να βρέχει καταρακτωδώς. Λίγο η διαταγή που δεν έρχεται, λίγο το άτιμο το φιλότιμο (ένας μπάτσος δεν φοβάται τη βροχή), οι ΜΕΑτζήδες στέκονται σαν αγάλματα και... μουλιάζουν. Κάποιος περαστικός, βλέποντάς τους μονολογεί: «καλά στέκονται εκεί, η βροχή κάνει καλό στα φυτά!» Ποιος λέει ότι ο κόσμος δεν συμμετέχει στο πανηγύρι της εξέγερσης;

ΜΕΤΑ ΤΑ ΜΑΤ & ΜΕΑ Πρέζα: Ο Τρίτος Δρομος προς την καταστολή

Την Πέμπτη 3 Ιούλη, με πρωτοβουλία κάποιων κατοίκων των Εξαρχείων δόθηκε μια συνέντευξη για την διακίνηση των ναρκωτικών και για τους μεγαλέμπορους, που έντεχνα καλυμμένοι πλασάρουν τον αργό θάνατο.

Οι ίδιοι οι κάτοικοι της πλατείας Εξαρχείων δήλωσαν ξεκάθαρα ότι, **όχι μόνο οι αναρχικοί δεν διακινούν τα ναρκωτικά, αλλά οι αγοραπωλησίες γίνονται κάτω από τα μάτια των δυνάμεων καταστολής του Δροσογιάννη!** Ξεσκαπίστηκε για άλλη μια φορά ο ρόλος της Δίωξης Ναρκωτικών, η οποία είναι το μεγάλο αφεντικό και ασκεί συνολικό έλεγχο στο κύκλωμα διακίνησης, εφαρμόζοντας την κρατική στρατηγική ενάντια σε κάθε άτομο και κοινωνική ομάδα που έχει κάθε λόγο να εξεγείρεται ενάντια στην εμπορευματική-εκμεταλλευτική κοινω-

νία. Μέσα στην κατεχόμενη συνοικία της Αθήνας, εκεί που τα «άργυρα μάτια» των δυνάμεων κατοχής του στρατηγού Δροσογιάννη «προστατεύουν» τους Εξαρχειώτες, εκεί, μέσα στον ίδιο του το χώρο, το κράτος δείχνει ξεκάθαρα ότι, όπου δεν μπορούν να φτάσουν κατασταλτικοί του μηχανισμού (ΜΑΤ-ΜΕΑ-«αγανακτισμένοι πολίτες») καλείται η ηρωίνη να παίξει τον ρόλο της. (Η «ανεύρεση» ηρωίνης στην σάντα της δικηγόρου Κατερίνας Ιατροπούλου απέδειξε για άλλη μια φορά, πώς μπορεί το κράτος να χρησιμοποιήσει το κρυφό χαρτί της πρέζας για να συκοφαντήσει τους διάφορους αγωνιστές, και ποιος κατέχει και διακινεί την ηρωίνη).

Οι αναρχικοί έδειξαν ξεκάθαρα τη θέση τους, όταν τον Φλεβάρη κυνήγησαν τους εμπόρους από την πλατεία Εξαρχείων, και αργότερα, όταν πραγματοποιήσαν δυναμική συγκέντρωση ενάντια στο κύκλωμα της πρέζας στην περιοχή. Αυτή τη φορά, οι κάτοικοι των Εξαρχείων, αυτοί που ο Δροσογιάννης διαλαλεί ότι τον ευχαριστούν για τα α-

στυνομικό του μέτρα, του έριξαν ένα χαστούκι με την πρωτοβουλία τους, δηλώνοντας ότι οι αστυνομικοί κάνουν τα «στραβά μάτια» όταν οι συνάδελφοί του της Δίωξης Ναρκωτικών διοχετεύουν θάνατο, όταν αδιαφορούν βλέποντας πεταμένες σύριγγες στον πεζόδρομο της Βαλετσίου. Οι κάτοικοι κατάγγειλαν με στοιχεία εμπόρους ναρκωτικών, έδωσαν στην δημοσιότητα αριθμούς αυτοκινήτων και μηχανών, καθώς και ενός τρικύκλου που κάθε μέρα μεταξύ 2.30-3.30 διακινούν ηρωίνη και άλλα σκληρά ναρκωτικά στην περιοχή.

Οι δολοφόνοι-έμποροι της Δίωξης Ναρκωτικών είναι υπεύθυνοι για τους θανάτους νέων ανθρώπων από ηρωίνη, είναι αυτοί που διοχετεύουν την αποχαίνωση και την φυτοποίηση ενάντια σε κάθε έναν που αντιστέκεται. Το κράτος μας θέλει όλους πρεζάκηδες. Δεν θα του κάνουμε τη ζωή. Ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο διαλέξαμε τη ζωή. Ο θάνατος ανήκει στο κράτος. Του τον χαρίζουμε!

Ο ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ.

Όπως είχε προγραμματιστεί, εδώ κι ένα μήνα, η Πανελλαδική συγκέντρωση ενάντια στην κρατική καταστολή απαγορεύτηκε από την αστυνομία. Την απόφασή του ο υπουργός-στρατηγός την ανακοίνωσε μόλις μια μέρα πριν, εφαρμόζοντας την αγαπημένη του Λοκατζδική τακτική του αιφνιδιασμού. Έτσι, στις 3/7/86 έξι χιλιάδες περίπου πάνοπλοι αστυνομικοί έζωσαν όχι μόνο τα Προπύλαια αλλά και όλο το ευρύτερο κέντρο της πόλης, από την Ανωτάτη Εμπορική μέχρι την αμερικανική πρεσβεία και τους Αμπελοκήπους.

Παρά τα κατοχικού τύπου μέτρα του Τρομογιάννη, επτά σύντροφοι κατάφεραν να διασπάσουν τον κλοιό, να φτάσουν στο χώρο των Προπυλαίων και να ξετυλίξουν πάνω του καλούσε τους πολίτες σε αντίσταση ενάντια στην κρατική τρομοκρατία.

Άλλοι σύντροφοι προσπάθησαν να συγκροτήσουν πορείες στους γύρω δρόμους, και δυο φορές κατάφεραν να φτάσουν μέχρι την Πανεπιστημίου και Ιπποκράτους προτού τους διαλύσουν τα ΜΑΤ.

Γύρω στις 11 το βράδυ οι αστυνομικοί επέτρεψαν σε δημοσιογράφους και σε δυο δικηγόρους να πλησιάσουν στο χώρο των Προπυλαίων και να μιλήσουν με τους 7 διαδηλωτές, που δήλωσαν ότι θα έμεναν εκεί όσο ήθελαν, ανεξάρτητα απ' το τι θα έκαναν οι αστυνομικές δυνάμεις που στο κάτω-κάτω κανείς δεν τις είχε καλέσει.

Στο μεταξύ στους γύρω δρόμους γίνονταν δεκάδες «προληπτικές» συλλήψεις πολιτών. Ο Γεράσιμος Παππάς, μάλιστα, βρέθηκε και κα-

τηγορούμενος για περιύβριση «αρχής», όταν τόλμησε να διαμαρτυρηθεί.

Ο παρευρισκόμενος εισαγγελέας Γιωτάκος, τα είχε εντελώς χαμένα —και πώς να μην τα έχει με τις εντολές που του είχαν δοθεί— κι έτρεχε πέρα-δωθε χωρίς να διαπιστώνει τίποτα.

Την άλλη μέρα, το πρωί, 50 περίπου σύντροφοι πέρασαν στο χώρο των Προπυλαίων και έστησαν μικροφωνική εγκατάσταση, απ' όπου κάλεσαν σε νέα συγκέντρωση, αρχικά στις 5 και μετά στις 7 το απόγευμα.

Οι αστυνομικοί, όπως και την προηγούμενη μέρα, αποκλείσαν όλο το κέντρο και παρεμπόδιαν την κυκλοφορία πεζών και τροχοφόρων για να μην πλησιάσουν στο χώρο της συγκέντρωσης, ενώ συνέλαβαν «προληπτικά» αρκετά άτομα.

Η συγκέντρωση, τελικά, πέτυχε, αφού στις 7 χιλιάδες πολίτες βρίσκονταν —έστω και σκόρπιοι— στα γύρω πεζοδρόμια και άκουσαν τις ομιλίες και τα συνθήματα των αποκλεισμένων στα Προπύλαια συντρόφων. Πολλοί, μάλιστα, κατάφεραν να σπάσουν τον κλοιό και να μπουν στο χώρο.

Παραβιάσεις του πανεπιστημιακού ασύλου, «προληπτικές» συλλήψεις και ξυλοδαρμοί πολιτών πέρασαν απαρατήρητα απ' τον πανταχού απόντα εισαγγελέα Μπρακουμάτσο.

Κατά τις 8, αστυφύλακας των ΜΑΤ με τα στοιχεία 235721 επιτέθηκε σε πολίτη και τον χτύπησε άγρια και χρειάστηκαν τέσσερις συνάδελφοί του για να τον απομακρύνουν. Ο Μπρακουμάτσος, παρά την άμεση καταγγελία του περιστατικού απ' το μικρόφωνο, δεν φάνηκε.

Οι τελευταίοι διαδηλωτές διαδηλωτές έφυγαν κατά τις 11.30 το βράδυ απ' τα Προπύλαια αφού κατάγγειλαν

— Την αυθαίρετη και «προληπτική» απαγόρευση της συγκέντρωσης παρά την άδεια των πανεπιστημιακών αρχών.

— Τη σκευωρία σε βάρος της Κατερίνας Ιατροπούλου.

— Την συνηζιζόμενη προφυλάκιση των διαδηλωτών της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης.

— Την κρατική αδιαφορία για τους απεργούς πείνας, αντιπυρηνικούς διαδηλωτές της 13/5/86, Γιάννη Μπαλλή, Βασίλη Μαγκανιάδη, Αντρέα Μπαρμπούτη, Τάσο Κυπραίο και Παναγιώτη Γαλανάκη.

— Τον επανεγκλεισμό των Πετρόπουλου και Τεμπερεκίδη στο κολαστήριο της Κέρκυρας.

— Τη δολοφονική αδιαφορία των υπευθύνων για τη ζωή του ισοβίτη Γ. Αυγουστή που εδώ και 36 μέρες κάνει απεργία πείνας για να νοσηλευθεί σε νοσοκομείο και που οι βασανιστές της «σοσιαλιστικής» κυβέρνησης τον έχουν κλείσει στην απομόνωση.

Μαζί με τους περαστικούς οι διαδηλωτές ξεπερνούσαν τους 5.000, και μαζί με τους αστυνομικούς, οι συγκεντρωμένοι ξεπενούσαν τις 15.000.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΣΤΟΝ ΤΡΟΜΟΓΙΑΝΝΗ.

ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ & ΚΑΝΕΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τις μέρες που πιάστηκε η Κατερίνα Ιατροπούλου, σημειώθηκε μια όντως συγκινητική κινητοποίηση ανθρώπων και ομάδων για την απελευθέρωσή της. Μια πορεία που επιτράπηκε, επώνυμοι πολίτες που

έβγαλαν λόγους, κουτιά για οικονομική ενίσχυση στον αγώνα της Κατερίνας ενάντια στην κρατική σκευωρία. Αποκορύφωμα, η «συλλογή» 105 επώνυμων, που μπήκαν στην μακρύτερη λίστα των μαρτύρων υπεράσπισης της Κατερίνας. Βέβαια, οι πιο πολλοί απ' αυτούς ελάχιστη σχέση έχουν μ' αυτό που υποστηρίζει η Ιατροπούλου, με τις ιδέες της και την πρακτική της. Το πιο περίεργο όμως είναι ότι κανείς από τους 105 δεν θυμήθηκε τους άλλους πολιτικούς κρατούμενους που ήδη κλείστηκαν στις φυλακές της επικράτειας με στημένες κατηγορίες και μεθοδευμένη την φυσική και ηθική τους εξόντωση. Καμιά πορεία δεν επιτράπηκε γι' αυτούς, κανείς επώνυμος πολίτης δεν νοιάστηκε. Γιατί άραγε;

ΜΕΤΑΞΥ ΚΑΤΕΡΓΑΡΕΩΝ

Στο περιθώριο του συλλαλητηρίου της Πέμπτης, κάποιοι δημοσιογράφοι κάνουν πηγαδάκι και ανοίγουν συζήτηση με το γνωστό γουρουνό-ΜΕΑΤζή Αποστολάκη. Να η συζήτηση, όπως την «έπιασε» σύντροφος αναρχικός που ήταν πιο δίπλα και έκανε ότι χαζεύει:

Δημοσιογράφος: «Έ όχι να χτυπάς και μας...»

ΜΕΑΤζής: «Τι να κάνουμε, συμβαίνουν αυτά.»

Δημοσιογράφος: «Ναι αλλά εμείς οι δημοσιογράφοι τάχουμε καλά με σας. Δεν σας κάνουμε τίποτε...»

ΜΕΑΤζής: «Ναι, αλλά που να σας γνωρίσω...»

Να προτείνουμε εμείς από που να γνωρίζονται μεταξύ τους; Από την μόχα που αναδύονται. Θα είναι αλάνθαστη μέθοδος.

Σ Τ Ι Γ Μ Α Τ Α

ΣΤΡΑΤΟΣ

● Χειροδίκησε ο Κυβερνήτης Γιούργας σε βάρος ναύτη που ζήτησε να επισκευθεί τον Νευρολόγο, καταγγέλοντας οι ναύτες του «Βέλος» ● Στρατικοποιείται το Λιμενικό Σώμα, σύμφωνα με νομοσχέδιο που θα κατατεθεί σύντομα στη Βουλή. ● Νεαρούς πιλότους, 22-25 ετών που το αίμα τους «βράζει» έχουν τα πολεμικά αεροσκάφη Ελλάδας και Τουρκίας που αερομαχούσαν στο Αιγαίο, στην πρόσφατη ψυχροπολεμική άσκηση-αναμέτρηση.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

● Ο Ο.Σ.Ε. Θεσσαλονίκης τιμώρησε με στέρηση πέντε ημερομισθίων και ενός αντίστοιχα τους Παν. Τσουριδή και Παν. Ανασιάδη σύμφωνα με χουντικό κανονισμό που απαγορεύει την orthογράφηση χωρίς άδεια της υπηρεσίας. ● Η ομοσπονδία Τραπεζοϋπαλλήλων (ΟΤΟΕ) κατάγγειλε την «από το παράθυρο» απάρადεκτη πρόσληψη 400 υπαλλήλων στην Ιονική-Λαϊκή. ● Στο σφυρί βγαίνουν οι προβλη-

ματικές ΕΤΟΧΑΛ και ΕΛΒΙΣΣΑΚ. ● Δεν θα επαναπροσληφθεί κανείς από τους απολυθέντες πιλότους της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ δήλωσε στις 2/6 ο υπουργός εργασίας, Γιαννόπουλος. ● Άνεργοι κινδυνεύουν να μείνουν οι εργαζόμενοι στα εναέρια δίκτυα της ΔΕΗ που απασχολούνται από εργολάβους, στην Λάρισα.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

● Να κλείσει ο σκουπιδοτόπος του Σχιστού και να δημιουργηθεί σταθμός μεταφόρτωσης απαιτήσαν οι κάτοικοι του Κεραταίνιου, σε συγκέντρωση του Δήμου, την Τετάρτη 2/6. ● «Χωρίς την αμυντική και ιδιαίτερα την πυρηνική κάλυψη των Η.Π.Α. η ασφάλεια της Ευρώπης θα ήταν προβληματική» είπε ο Βαρβιτσιώτης στο συμπόσιο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού κόμματος. ● Πυρκαγιά ξέσπασε πάλι στις εγκαταστάσεις της ΤΖΕΤ Οίλ, στη Θεσ/νίκη, την Τετάρτη 2/6. ● Νέο πυρηνικό ατύχημα στον αντιδραστήρα εργαστασίου στον Έλβα. ● Ραδιενεργό νερό διέφρασε από το Τσερνομπίλ πριν λίγες μέρες. ● 427 πυρηνικά ατυχήματα έγιναν σε 17 εργοστάσια

της Γερμανίας μεταξύ των ετών 1982-1984.

ΔΙΑΦΟΡΑ

● «Δεν υπέθαλπα ένα στυγερό δολοφόνο, αλλά ένα σύννηθες δυστυχισμένο άτομο που σε νεαρή ηλικία σκότωσε τον βιαστή της μητέρας του», δήλωσε η Δ. Τσορώνη η οποία κατηγορείται ότι έκρυψε στο σπίτι της τον δραπετή Γιάννη Πετρόπουλο. ● Ο ισοβίτης Δαρβής Α. τραυματίστηκε όταν έπεσε από το παράθυρο του κρατικού νοσοκομείου Πειραιά στην προσπάθειά του να αποδράσει ● Οι περισσότεροι από τους αστυνομικούς πολιορκητές των Προπυλαίων δεν έφεραν επάνω τους διακριτικά στοιχεία ή είχαν καλυμμένους τους αριθμούς τους. ● Την απαγόρευση της αφισοκόλλησης στην ΑΣΟΕΕ κατάγγειλαν οι φοιτητές της σχολής σε συνέλευσή τους. Υπέρ της απαγόρευσης τάχθηκαν η ΔΑΠ (Νέα Δημοκρατία) και η ΠΑΣΠ (ΠΑΣΟΚ) ● Δάνειο με χαριστικούς όρους πήραν 7 δημόσιοι υπάλληλοι που εκδίδουν στην Πάτρα την εβδομαδιαία Πασοκική εφημερίδα «Εβδομάδα».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

● Σε θάνατο καταδικάστηκαν από στρατοδικείο της Άγκυρας 4 στελέχη της εντός νόμου Αριστερής Οργάνωσης «ΝΤΕΒ-ΓΙΟΛ». ● Πολλοί τραυματίες και 11 συλληφθέντες ήταν το αποτέλεσμα των συγκρούσεων μεταξύ απεργών οδηγών λεωφορείων και αστυνομίας, την Τετάρτη 2/6 στην Βαλένθια της Ισπανίας. ● 780 αντιρατσιστές κατηγορούνται για φόνους, εμπρησμούς και επιθέσεις στην Νότια Αφρική — πάνω από 3.000 είναι οι πολιτικοί κρατούμενοι στο κράτος του Απαρχάντ ● 4 Αντιρατσιστές σκοτώθηκαν μετά από επιδρομή της αστυνομίας σε σπίτι του Τσέστερβιλ στις 19 Ιούνη. ● Τρία άτομα, ανάμεσα τους και ένα 13χρονο κορίτσι σκοτώθηκαν από την αστυνομία του Πινσοέτ στο Σαντιάγο της Χιλή. ● Έκαψαν ζωντανούς 2 φοιτητές οι αστυνομικοί του δικτάτορα Πινσοέτ, στις ταραχές που ξέσπασαν τις τελευταίες μέρες στο Σαντιάγο. ● Στις 5/6 στο Σαντιάγο δολοφονήθηκαν 6 άτομα, τραυματίστηκαν 56 ενώ έγιναν 600 συλλήψεις.

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ... ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΕΡΕΣ, βιώσαμε σ' όλο της το μεγαλείο τη δημοκρατία των αφεντικών. Μετά από τη θέσπιση του ηλεκτρονικού φακελώματος της ζωής μας, τις προληπτικές συλλήψεις και τη βίαιη κατοποίηση των αντιπυρηνικών διαδελωμάτων, τη σκευωρία εναντίον της συνηγόρου των καταπιεσμένων, Κατερίνας Ιατροπούλου, την ασφυκτική αστυνόμευση κάθε τετραγωνικού μέτρου της περιοχής Εξαρχείων και την παράνομη και νομικά αβάσιμη προφυλάκιση αρκετών συντρόφων μας, είδαμε και το όριο της απαγόρευσης δύο συγκεντρώσεων, την Πέμπτη και την Παρασκευή, που σκοπό είχαν να δημοσιοποιήσουν το αίτημα της κρατικής καταστολής. Με μια καθαρά πολεμική επιχείρηση, ο ενιαίος πια στρατός της Ελληνικής Αστυνομίας απέκλεισε το κέντρο της πρωτεύουσας δείχνοντας γ' άλλη μια φορά το αληθινό πρόσωπο του κράτους, αλλά και το φόβο των κρατούντων για τη συντονισμένη κοινωνική παρέμβαση των αναρχικών.

Δεν θεωρούμε, βεβαίως, ότι η καταστολή αρχίζει και τελειώνει με μια αστυνομική επιχείρηση ή με την απαγόρευση οποιασδήποτε συγκέντρωσης. Θεωρούμε, αντίθετα, ότι η καταστολή αποτελεί συστατικό στοιχείο της εμπορευματικής κοινωνίας, της οποίας βασική μονάδα είναι ο **αλλοτριωμένος** άνθρωπος, ο **άνθρωπος "ποσόττα"** ανταλλαγής και κατανάλωσης μέσα στις δεδομένες κοινωνικές σχέσεις κυριαρχίας.

Το κράτος, υπό τη σοσιαλιστική διαχείριση του ΠΑΣΟΚ, επιχειρεί να παραγωγίσει, να υποτάξει την κοινωνική πραγματικότητα μέσα στα όρια που θεωρεί κατάλληλα για τα ελληνικά δεδομένα, εναρμονιζόμενο παράλληλα και με τη διεθνή τάση του σύγχρονου κράτους. Προχωρεί, λοιπόν, σε μια διαδικασία με την οποία επιδιώκει να ισοπεδώσει και να παραμορφώσει κάθε νοσηρότητα και πρακτική που μπορεί να ξεφύγει από

την τακτική της ομοίωσης. Ποινικοποιεί την αμφισβήτηση, επιχειρεί να διαμορφώσει κλίμα εθνικής συναίνεσης και κοινωνικής γαλήνης (ο εχθρός είναι απ' έξω), αναπτύσσει την κρατιστική ιδεολογία επί παντός του επιστητού, καλλιεργεί την παθητικότητα και, βεβαίως, οργανώνει σε νέες βάσεις τους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Είναι αδύνατον να υπάρξει κράτος χωρίς θεομοθετημένη γενικευμένη καταστολή. Είναι αυτονόητο ότι η αστυνομική βία μπορεί να προλαμβάνει τις λαθάνουσες και να καταπνίγει τις έκδηλες δυνάμεις ανατροπής, μπορεί να παραδειγματίζει και, με το φόβο, να κλείνει στο σπίτι του όποιον, γενικά και ούσιαστα, αντιδρά στο κρατιστικό σύστημα, αλλά δεν είναι αρκετή, από μόνη της, για να διασφαλίσει την απρόσκοπτη παραγωγή και διανομή του αλλοτριωμένου ανθρώπου-εμπορεύματος. Γιατί εδώ ακριβώς εκδηλώνεται η ανθρώπινη αντίσταση.

Δεν τρέφουμε τη συναισθηματική στα αλεπάλληλα κύματα κρατικής τρομοκρατίας (βίαιης κοινωνικοποίησης) μπορούν να αντισταθούν οι φιλελεύθεροι προασπιστές του Συντάγματος ή οι αντιπληττευόμενοι κομματικοί μηχανισμοί. Όλοι αυτοί αντιστέκονται ως το σημείο εκείνο που δεν υπερβαίνονται τα όρια του κρατισμού — σε τελευταία ανάλυση, φιλελεύθερο ή σοσιαλιστικό, ένα κράτος υπερασπίζονται.

Υπάρχει, όμως, ένα ανατρέπικο κοινωνικό κίνημα —στη διαδικασία της διαμόρφωσής του, ίσως— που, παρά τις κάποιες αδέξιες κινήσεις του, παρά τον σχετικά κατεργαστο λόγο του, αντιστέκεται δυναμικά και κάνει το κράτος να αποκαλύπτει το αληθινό του πρόσωπο, να καταστρέφει από μόνο του την εικόνα της κοινωνικής γαλήνης που έχει εμφυτεύσει στο νου του αλλοτριωμένου ανθρώπου-εμπορεύματος. Με αυτή τη διαδικασία, το κράτος επιχειρεί να απομυθώσει τους αναρχικούς σε μια αντίθεση που

αφορά μόνο την εξουσία και τους αμφισβητίες της. Επιχειρεί να αντιστρέψει την εικόνα της κρατικής τρομοκρατίας, να πείσει ότι αυτή σκεταίται μόνο σε βάρους των αμφισβητιών και φυσικά εν ονόματι του εφησυχασμένου πολίτη — πολίτες και κράτος ενωμένοι εναντίον του κοινού **εξωτερικού** εχθρού που τους **τρομοκρατεί**. Ωστόσο, η υπερβολή της αστυνομικής κτηνωδίας και η προσπάθεια να οριστεί η αμφισβήτηση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης ως **τρομοκρατία** αντιστρέφει την εικόνα που διανέμει το κράτος και τη στρέφει εναντίον του.

Από παράδειγμα η ενέργεια μερικών συντρόφων μας να σπάσουν την αστυνομική απαγόρευση που, ξενυχτώντας την Πέμπτη και την Παρασκευή στα Προπύλαια, απέδειξαν το παράλογο της απαγόρευσης και την αλήθεια των λόγων τους. Το κράτος, όχι μόνο δεν μπόρεσε να απομονώσει τους αναρχικούς, αλλά άθελά του υπέδειξε στους πολίτες ότι κρύβουν μέσα τους, εκτός από ένα «παθητικό δούλο», και ένα «τρομοκράτη», έναν αμφισβητία της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Επιπλέον, άλλη μια παταγώδης αποτυχία χρεώθηκε στους ανεγκάφαλους υπηρέτες της ΕΛ.ΑΣ. που, παρά τις συνεχείς προκλήσεις τους, δεν κατάφεραν να παραλληλίσουν τους συντρόφους μας. Καμιά βίαιη ενέργεια, καμιά σπασμένη βιτρίνα, κανένα καμμένο αυτοκίνητο δεν θυσιάστηκε στο βωμό της αυθαιρείας τους. Η οργή και το μίσος μας ξεσπά μόνον όταν εμείς κρίνουμε σωστό, όταν οι κρατιστές κοιμούνται ήσυχoi στην αυταπάτη της επιβεβλημένης τάξης τους.

Τέλος, πιστεύουμε ότι είναι πια φανερό πως μόνο η επαναστατική ενεργοποίηση και αλληλεγγύη των ίδιων των αμφισβητιών μπορεί να αντισταθεί στην κρατική τρομοκρατία. Δεν χρειαζόμαστε ελεημοσύνη αλληλεγγύης από τους επώνυμους δημοκράτες, δεν θα γίνουμε άλλοθι τους. ■

ΠΟΙΟΥΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ πιστεύουμε στην ελευθερία. Μπορεί, λοιπόν, να πει κανείς πως αισθανόμαστε αλληλεγγύη και υπερασπιζόμαστε όλους τους καταπιεσμένους που αποζητούν την ελευθερία τους. Υπάρχουν, όμως, μερικές διαφορές που είναι πολύ σημαντικές. Για να κατανοήσουμε κανείς ποιους ακριβώς υπερασπιζόμαστε και τι είδους αλληλεγγύη εκδηλώνουμε, θα αναφέρουμε αυτές τις διαφορές.

Έχουμε βρεθεί πολλές φορές αλληλεγγύη προς τις εθνικές μειονότητες, π.χ. τους Κούρδους, τους Αρμένιους κ.λπ., λαούς οι οποίοι, αφενός, καταπιέζονται από ένα κράτος και, αφετέρου, αποβλέπουν, με την ανεξαρτητοποίησή τους, να δημιουργήσουν το δικό τους κράτος, που θα είναι φυσικά το ίδιο καταπιεστικό με το προηγούμενο.

Έχουμε βρεθεί πολλές φορές να υπερασπιζόμαστε δικαίωμα εργαζομένων, ενταγμένων στη μαρξιστική αριστερά, οι οποίοι, αφενός, καταπιέζονται από τα αφεντικά και το κράτος, αλλά, αφετέρου, αποβλέπουν να βάλουν στη θέση τους μια νέα εξουσία, ένα νέο, μαρξιστικό αφεντικό, το λεγόμενο «αϊκό» κράτος.

Έχουμε βρεθεί να υπερασπιζόμαστε όλους ανεξαιρέτως τους φυλακισμένους, ακόμα κι αυτούς που, όταν θα βγουν από τη φυλακή τους, θα συνεχίσουν να αποδέχονται τους ταξικούς διαχωρισμούς και το κράτος, ακόμη κι αυτούς που αποβλέπουν να γίνουν, με άλλα μέσα, αφεντικά στη θέση των παλιών αφεντικών τους.

Δηλώνουμε εξ αρχής ότι πιστεύουμε στην ελευθερία. Αλλά, σ' αυτή την κοινωνία, η ελευθερία δεν είναι κάτι που προσφέρεται και όταν θέλεις κανείς να την κατακτήσει, δηλαδή να την πάρει πίσω απ' αυτούς που το πιαν έλαψαν, από το κράτος και τα αφεντικά, χαρακτηρίζεται παράνομος, εγκληματίας ή τρελός. Αφού, λοιπόν, η ελευθερία δεν είναι «αγαθό» αυτής της κοινωνίας, θεωρούμε ελεύθερους ανθρώπους αυτούς που αγωνίζονται **εδώ και τώρα** για την κατάκτηση της, αυτούς που διαπνέονται από το όραμα της αυτούς που δεν υποκύπτουν και δεν παραδίδουν τη διαχείριση του ιδεώδους της στα χέρια των επαγγελματιών της πολιτικής και της εξουσίας.

Αντίθετα, αυτούς που υποκύπτουν στους εξουσιαστές και γίνονται υποδείγματα νομιμόφρονος πολίτη, αυτούς που λουθαίνουν περιμένοντας να περάσει η μπόρα, αυτούς που χαιρόνται γιατί δεν βρέθηκαν στη θέση εκείνου που τιμωρείται γιατί δεν υπέκυψε και δεν πρόδωσε τις ιδέες του, στην καλύτερη περίπτωση τους θεωρούμε απλώς αλλοτριωμένους, εκκλιωμένους στις ευθύνες και τους φόβους που οι ίδιοι δημιουργήσαν και διακινούν.

Όλους αυτούς, ανεξαιρέτως, τους υπερασπιζόμαστε. Υπάρχει, όμως, μία διαφορά. Τους πρώτους τους θεωρούμε μαχητές του κοινωνικού πολέμου, του πολέμου μεταξύ εξουσίας και αντι-εξουσίας. Γι' αυτό και τους κατατάσσουμε στις γραμμές των αντισυνοσιαστών, παρ' όλο που οι ίδιοι δεν αποδέχονται πάντα αυτό τον ορισμό. Με αυτήν ακριβώς την έννοια, δεν υπάρχουν για μας πολιτικοί και ποινικοί κρατούμενοι. Υπάρχουν μόνο κρατούμενοι που αντιστέκονται στην εξουσία και κρατούμενοι που υποκύπτουν στην ισχύ της.

Τους δεύτερους τους θεωρούμε θύματα του κοινωνικού πολέμου. Είναι ο άμαχος πληθυσμός, είναι οι πρόσφυγες, είναι αυτοί που δεν έχουν τη διάθεση ή τη δύναμη να πολεμήσουν για να ηττηθεί η εξουσία. Είναι αυτοί που, βγαίνοντας στο περιθώριο του κοινωνικού πολέμου, γίνονται ακοιστοί υπερασπιστές των αφεντικών τους. Παρ' όλα αυτά, υπερασπιζόμαστε και το δικό τους δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία.

Περιμένουμε, όμως, απ' αυτούς ότι θα αποκτήσουν την αναγκαία κριτική συνείδηση, ότι θα συνειδητοποιήσουν γιατί είναι θύματα του κοινωνικού πολέμου, ότι θα αντιληφθούν πως δεν χρειάζονται αφεντικά και κράτος για να διαφεντεύουν τη ζωή τους, πως έχει φτάσει πια ο καιρός να ανταλλάξουν τον τρόπο της σκλαβιάς και της επιβίωσης με την ελευθερία της ζωής, με τη χαρά της ελευθερίας.

Σ' αυτό τον κόσμο που ζούμε, η παρέμβαση μας δεν σκεπτεται να τους δείξει αναγκαστικά το δρόμο της αναρχίας, αλλά το δρόμο του αυτοκαθορισμού της υπαρξής τους. Τόσο απλό μας όσο κι απ' αυτούς, από όλο το καταπιεσμένο ανθρώπινο είδος περιμένει η άρρωστη ελευθερία τους αιμοδότης της. ■

ΟΙ ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ▶ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

τοί οι «ανώνυμοι» που διαδήλωσαν ότι «ο άνθρωπος μπορεί να 'ναι σοφός, αλλά δεν είναι ντροπή να μάθει να ζει».
● Είναι **αίσχος** να βρίσκονται στη φυλακή αυτοί που θέλουν να ζήσουν σε μια **καθαρή** κοινωνία. Είναι **αίσχος** να βρίσκονται στη φυλακή αυτοί που αγωνίζονται για αυθεντικά ανθρώπινη ζωή και όχι για μια χαμερπή, δουλική και «φτηνή» επιβίωση, επιβίωση που, με απλοχερία και σαδοστικό χαμόγελο, σου προσφέρουν τα αφεντικά και το κράτος...

ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ;

Ένα σημείωμα για τους ήδη ενεργούς συμπαράστατες εναντίον της καταστολής

● Σύντροφοι, είναι γεγονός: η φυλάκιση των απεργών πείνας αποτελεί χαρακτηριστική θρασύτητα των «αρχών» που προηγήθηκε της σκευωρίας εναντίον της γνωστής συνηγόρου των καταπιεσμένων, Κατερίνας Ιατροπούλου, η οποία συνεχίζεται.

Οι δυο αυτές υποθέσεις είναι στενά συνδεδεμένες και δεν πρέπει να χωριστούν ή να ξεχαστούν. Αυτό που τις συνδέει είναι τόσο ο κοινός εχθρός, το κράτος και η στυγερά βία του εναντίον κάθε ελεύθερου ανθρώπου, όσο και το γεγονός ότι οι δικαίωμα και στις

δυο υποθέσεις αγωνίζονται για τον ίδιο ουσιαστικά σκοπό, ο καθένας βέβαια με τα μέσα του. Κι αυτά χωρίς να θέλει κανείς να παραγνωρίσει ότι η βαρύτητα της σκευωρίας εναντίον της συνηγόρου των καταπιεσμένων, που **δεν έχει τελειώσει ακόμη**, αποκαλύπτει και το μέγεθος του κινδύνου που απειλεί αυτή καθαυτή την ύπαρξη του καθένα μας. Αν, όμως, το γεγονός ότι η συνήγορος των καταπιεσμένων είναι «επώνυμο» και «φημισμένο» πρόσωπο επιτρέπει να λησμονηθεί η υπόθεση των «ανώνυμων» φυλακισμένων συντρόφων ή των αρνητών της έννομης τάξης, που εύκολα και αβίαστα χαρακτηρίζονται «κακούργοι» από το κράτος, τότε η χυδαιότητα (και είναι σίγουρα επικίχης η έκφραση) θα έχει ανεπανόρθωτα στιγματίσει όσους επέλεξαν να συμπαρασταθούν στη μια μόνο υπόθεση, όποια κι αν είναι αυτή. Η αμέριστη συμπάρασταση

προς **όλους ανεξαιρέτως όσους διώκονται, για οποιοδήποτε λόγο, από το κράτος**, είναι το στοιχειωδέστερο χρέος όλων όσων διακηρύττουν ότι αγωνίζονται για την ανθρώπινη ελευθερία, όλων όσων θέλουν ακόμη να σκέφτονται ελεύθερα.

● Σύντροφοι, ο αγώνας για την απελευθέρωση των φυλακισμένων απεργών πείνας, για την αποτροπή της σκευωρίας εναντίον της συνηγόρου των καταπιεσμένων, Κατερίνας Ιατροπούλου, η ουσιαστική συμπάρασταση στους αρνητές της έννομης τάξης, Γ. Πετρόπουλο και Θ. Τεμπρεκίδη, καθώς και σε όλα τα θύματα της κρατικής κτηνωδίας, πέρα από το γεγονός ότι αποτελεί ύψιστο **ηθικό** μας χρέος, εγγυάται επιπλέον τη δημιουργία μιας πραγματικά εκρηκτικής κατάστασης από την οποία είναι αδύνατο να υπάρξει επιστροφή ή οπισθοδρόμηση. ■

ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟ

Αν οι διαφωνίες σου, που προκύπτουν από όσα γράφονται στο Δελτίο αυτό, είναι τόσες που δεν αναιρούν κάποια «μίνιμουμ συναίνεση», καλό θα ήταν να μας στείλεις κείμενά, καταγγελίες ή ειδήσεις από τη γειτονιά, την πόλη ή την ομάδα σου, σε κάποια από τις γνωστές διευθύνσεις των αναρχικών βιβλιοπωλείων και περιοδικών. Απλώς, με την ένδειξη «Για τον Αναρχικό». Σκέψου ότι υπάρχουν ουσιαστικοί λόγοι γι' αυτή την επαφή και όχι έτσι, για να γεμίζουν οι τέσσερις σελίδες μας...